

стіанство-то, отъ що проїзлѣвахъ вредни партіи за народа. Пресіанъ потвърди бащина си заключенный миръ съ Гърцы-тѣ, и споредъ гръцко-то исканіе отпусна заробены-тѣ хрістіаны, да си отыдѣтъ въ отечество-то, на което много ся противихъ нѣкои отъ български-тѣ боеры. Пресіанъ отиди да пѣтува по държавѣ-тѣ си и ся забави въ Солунъ, дѣто имаше много покръщаны Българы, между които намери много учены и достойны чловѣцы. Въ туй време, додѣ пѣтуваше Пресіанъ, гърцы-тѣ, видися чи ся споразумѣхъ съ Българы-тѣ и пратихъ корабли по Дунава да земѣтъ хрістіаны-тѣ, дѣто направихъ съ Българы-тѣ едно сбиваніе, и 12,000 хрістіани ся откачихъ и отидохъ презъ Цариградъ въ Македоніѣ. Тѣзи случка дади съмнѣніе на народа, чи Пресіанъ е крѣщанъ, за туй, като ся върна, намери много противници, които можа да укроти само съ добродушіе-то си.

Подиръ отиваніе-то на хрістіаны-тѣ, отъ тѣхъ нѣкой си българинъ Василій Македонецъ, който бѣше на царскѣ службѣ и въ най высокъ чинъ при царскій дворъ, стѣши на Византійскій престолъ въ 867, а слѣдъ него царувалъ и сынъ му Левъ Философъ. Пресіанъ умря на 843, и ся въцари Борисъ, чрезъ когото Българія ся покрѣща.

Б о р и с ъ

843—885.

Борисъ като ся въцари, най първо облеghi хрістіаны-тѣ, които ся мѣчехъ злѣ отъ неговы-тѣ предшественници.